

ae

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ

Warszawa, dnia 06 czerwca 2022 r.

DR.8361.120.2021

DECYZJA PO.94.OP.1.2022.DB

Na podstawie art. 67a § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, ze zm.) dalej - „OP” w zw. z art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893, ze zm.) oraz w zw. z art. 15zzzh ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, ze zm.) – dalej „ustawa o COVID-19” oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

odmawia przedsiębiorcom, będącym wspólnikami spółki cywilnej:

Katarzynie Wojciechowskiej-Krupie

prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą:

Katarzyna Wojciechowska-Krupa wspólnik spółki cywilnej **GAZEL**

oraz

Radosławowi Krupie

prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą:

Radosław Krupa wspólnik spółki cywilnej **GAZEL**,

udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, tj. umorzenia w części (tj. w kwocie 4 384,00 złotych) kary pieniężnej nałożonej na przedsiębiorców na mocy decyzji ostatecznej Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19.11.2021 r., sygn. PO.281.ZSE.26.2021.DB w wysokości 5 000 zł (pięć tysięcy złotych), utrzymanej w mocy decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DIH-3.707.113.2021.AWS, DIH-III/35/2022 z 3.03.2022 r., ze względu na brak podstaw do udzielenia ulgi w wykonaniu powyższej kary pieniężnej, tj. niewykazania, iż zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem podatników do udzielenia ulgi w wykonaniu kary administracyjnej.

UZASADNIENIE

W dniach 12-20.08.2021 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, Delegatura w Radomiu, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorców, będących wspólnikami spółki cywilnej Katarzyny Wojciechowska-Krupa prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Katarzyna

Wojciechowska-Krupa wspólnik spółki cywilnej GAZEL oraz Radosława Krupa prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Radosław Krupa wspólnik spółki cywilnej GAZEL.

W toku kontroli, w należącym do przedsiębiorców sklepie ze sprzętem RTV i AGD przy ul. Biznesowej 2 w Radomiu, gdzie przedsiębiorcy udostępniają na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, stwierdzono brak umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji dotyczących:

- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- obowiązku dystrybutora, prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Powyższe narusza art. 37 ust. 4 w zw. z art. 37 ust. 2-3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 19.11.2021 r., sygn. PO.281.ZSE.26.2021.DB wymierzył przedsiębiorcom karę pieniężną w wysokości 5 000 zł na podstawie art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Decyzję doręczono stronom 23.11.2021 r. Strony pismem z 23.11.2021 r. (wpływ do Inspektoratu: 25.11.2021 r.) wniosły odwołanie od powyższej decyzji. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z 03.03.2022 r., sygn. DIH-3.707.113.2021.AWS, DIH-III/35/2022, utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

Strony złożyły wniosek z 18.03.2022 r. (wpływ do Inspektoratu: 21.03.2022 r.) o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 67a § 1 OP w art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Strony wniosły o odroczenie na jeden rok terminu płatności administracyjnej kary pieniężnej wymierzonej decyzją Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19.11.2021 o nr PO.281.ZSE.26.2021.DB w wysokości 5 000 zł. Strony uzasadniły swój wniosek trudną sytuacją finansową spowodowaną pandemią, drastycznymi wzrostami cen a co za tym idzie również rachunkami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej, a także obecną sytuacją geopolityczną (agresja w Ukrainie) co ma bezpośredni wpływ na zastój w sprzedaży artykułów AGD oraz zaznaczyły, że wymiar kary może wpłynąć na decyzję o zaprzestaniu działalności, a w następstwie utraty jedyne źródła utrzymania. Jednocześnie, przedsiębiorcy poinformowali, iż związku z wymierzoną karą wpłacili kwotę 100 zł.

W piśmie z dnia 6.04.2022 r. (wpływ do Inspektoratu: 7.04.2022 r.) przedsiębiorcy ponownie zwrócili się z wnioskiem o odroczenie terminu płatności administracyjnej kary pieniężnej na jeden rok lub rozłożeniem na raty powstałej należności. Strony uzasadniając swój wniosek powołali się analogiczne argumenty powołane

w piśmie z dnia 21.03.2022. Ponadto, przedsiębiorcy poinformowali, iż związku z wymierzoną karą wpłacili kolejną kwotę w wysokości 516 zł.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 64 § 2 kpa, pismem z dnia 12 kwietnia 2022 r. wezwał strony do uzupełnienia braków formalnych wniosku z dnia 18.03.2022 r. w zakresie udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł, nałożonej na mocy decyzji administracyjnej sygn. PO.281.ZSE.26.2021.DB z dnia 19.11.2021 r., następnie utrzymanej w mocy przez Prezesa UOKiK decyzją DIH-3.707.113.2021.AWS, DIH-III/35/2022 z 03.03.2022 r., tj. o wskazanie, o jaką konkretnie ulgę strony się ubiegają tzn. o pomoc publiczną, pomoc *de minimis*, czy może w zakresie pomocy publicznej mającej na cel zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce (art. 15zzzh ustawy o COVID-19).

W odpowiedzi na wezwanie organu z 12.04.2022 r. w zakresie udzielenia ulgi, przedsiębiorcy wnieśli w piśmie z 27.04.2022r. (data wpływu do Inspektoratu: 04.05.2022r.) o udzielenie im ulgi jako rodzaju pomocy publicznej w postaci umorzenia pozostałej części kary tj. kwoty 4 384,00 złotych na podstawie art. 67a § 1 i 2 OP w zw. z 15 zzzh ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy o COVID-19. Strony swoją prośbą motywowali spadkiem obrotów o ponad 25% po 31 stycznia 2022 r. zgodnie z rozliczeniem stanowiącym załącznik do ww. pisma. Strony poinformowały, iż nadal pozostają w bardzo trudnej sytuacji ekonomicznej ze względu na powody wskazane w pismach z 21.03.2022 r. oraz 06.04.2022 r. Jednocześnie, przedsiębiorcy poinformowali, iż w związku z wymierzoną karą wpłacili łącznie 616 zł. Organ zauważa, że strony oprócz powyższego dokonali kolejnych wpłat w dniu 29.04.2022 r oraz 18.05.2022 r. w odpowiednich kwotach 200 zł oraz 532 zł, co daje łączną kwotę 1 348 złotych.

W związku z uzupełnieniem braków formalnych, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, pismem z 13.05.2022 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi w wykonaniu nałożonej kary administracyjnej decyzją sygn. PO.281.ZSE.26.2021.DB z 19.11.2021 r. i utrzymaną w mocy przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją sygn. DIH-3.707.113.2021.AWS, DIH-III/35/2022 z 03.03.2022 r.

W zawiadomieniu strony pouczono o przysługującym im prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Ponadto organ wezwał strony do przedstawienia w terminie 10 dni od dnia otrzymania zawiadomienia przychodu ze sprzedaży towarów i usług uzyskany w wyniku prowadzonej działalności gospodarczej, w celu udowodnienia warunku określonego z art. 15zzzh § 3 ustawy o COVID-19 oraz dowodów uzasadniających twierdzenie, iż w przedmiotowej sprawie zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem podatników lub interesem publicznym.

Strony w piśmie z 20.05.2022 r. (wpływ do Inspektoratu: 23.05.2022 r.) poinformowały, iż przedkładają dowody na okoliczność, iż przychód ze sprzedaży towarów i usług uzyskany w wyniku prowadzonej działalności gospodarczej w miesiącach kwietnia i maja 2019 roku w porównaniu do analogicznych miesięcy kwietnia i maja 2020 roku, zmniejszył się z powodu COVID-19 o co najmniej 25%, co wypełnia przesłanki art. 67a § 1 i 2 OP w zw. z art. 15zzzh ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy o COVID-19. Do pisma załączono rejestr VAT sprzedaży za kwiecień 2019, 2020 oraz maj 2019, 2020.

W myśl art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacji podatkowej, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

Zgodnie z przepisem art. 67a § 1 pkt 3 OP, organ podatkowy, na wniosek podatnika, z zastrzeżeniem art. 67b, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, może umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Z kolei art. 15zzzh ust. 1 pkt 2 ustawy o COVID-19, stanowi, iż wsparcie udzielone na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 i 2 ustawy OP w związku z COVID-19 - w przypadku podatku, którego termin płatności upływa po dniu 31 grudnia 2019 r., lub zaległości podatkowej powstałej po tym dniu zgodnie z warunkami zawartymi w Komunikacie Komisji - Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 911 z 20.03.2020, str. 1) stanowi pomoc publiczną mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce. Natomiast, art. 15zzzh ust. 3 ustawy o COVID-19, wsparcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może być udzielone podatnikowi prowadzącemu działalność gospodarczą, u którego nastąpił spadek obrotów gospodarczych z powodu COVID-19 o co najmniej 25% w dowolnym miesiącu przypadającym po dniu 31 stycznia 2020 r. w porównaniu do miesiąca poprzedniego lub analogicznego miesiąca roku poprzedniego.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na wstępie podkreśla, iż jest związany z wnioskiem stron z 27.04.2022 dotyczącym udzielenia ulgi jako rodzaju pomocy publicznej w postaci umorzenia pozostałej części kary, gdyż ww. pismo było odpowiedzią na wezwanie organu do uzupełnienia braków formalnych wniosku przedsiębiorców z 18.03.2022. W związku z powyższym, nie istnieje możliwość przekwalifikowania żądania stron dotyczącego umorzenia części kary na udzielenie rozłożenia kary administracyjnej na raty.

W ocenie organu strony nie wykazały w przedmiotowej sprawie, że zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym do udzielenia im ulgi w wykonaniu kary administracyjnej. W treści wniosków z 18.03.2022 r., 06.04.2022 r. oraz 27.04.2022 r., przedsiębiorcy ogólnie zarysowali prawdopodobne przyczyny swojej trudnej sytuacji finansowej tj. pandemia, wzrost cen oraz obecna sytuacja geopolityczna. Jednakże, strony nie przedstawiły wystarczających dowodów potwierdzających wpływ powyższych czynników na ich sytuację. Uznaje się bowiem, że wiele podmiotów gospodarczych boryka się z wieloma trudnościami, czasami nieusuwalnymi, które mogą nawet doprowadzić do zaniechania działalności gospodarczej (wyrok NSA z 27.10.1999r., I SA/Gd 1838/97). Także przejściowe trudności związane z uzyskiwaniem niższych dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej nie są równoznaczne z niemożnością zapłaty zaległych zobowiązań podatkowych i nie stanowią automatycznie podstawy do udzielenia ulgi podatkowej, są bowiem elementem ryzyka gospodarczego. Należy zauważyć, iż prawodawca nie definiuje pojęć „ważnego interesu podatnika” ani „interesu publicznego”. Jak wskazuje m. in. wyrok WSA w Białymstoku (sygn. akt. I SA/Bk 428/08), „ważny interes podatnika” należy definiować jako sytuację spowodowaną nadzwyczajnymi, losowymi przypadkami. Tym samym, określając definicję „ważnego interesu podatnika”, należy odnieść ją do szerokiego obszaru sytuacji, który jest konsekwencją nadzwyczajnych,

losowych przypadków. W podobnym tonie orzekł WSA w Gorzowie Wielkopolskim (sygn. akt I SA/Go 802/08), który przyjął, iż „«ważny interes podatnika» definiuje się (...) jako sytuację, gdy z powodu nadzwyczajnych, losowych przypadków doszło do znacznego obniżenia zdolności płatniczych dłużnika, co w konsekwencji doprowadziło do tego, że podatnik nie jest w stanie uregulować należności podatkowych”. Zatem zgodnie z linią orzecznictwem, aby wypełnić omawiane powyżej warunki należy po pierwsze udowodnić znaczne obniżenie zdolności płatniczych, a po drugie brak możliwości uregulowania należności podatkowych. Należy w tym miejscu zauważyć, iż informacje przekazane przez strony nie wykazały, iż zapłata kary pieniężnej w kwocie 5000 zł byłaby poza możliwościami finansowymi przedsiębiorców czy też miałyby wpływ na ich płynność finansową. Nadmieniam, że strony sporadycznie regulują należności co może prowadzić do wniosków, iż uzyskują bieżący przychód ze swojej działalności gospodarczej. Ponadto w ocenie organu w przedmiotowej sprawie uwzględnienie wniosku stron nie byłoby zgodne z interesem publicznym. Zgodnie z orzecznictwem (m. in. wyrok WSA w Gdańsku z 03.11.2020r., I SA/Gd 316/20, Legalis) przez pojęcie to należy rozumieć dyrektywę postępowania nakazującą respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy, sprawność działania aparatu państwowego, korektę błędnych decyzji. Organ przyznając stronom ulgę w formie umorzenia przeważającej części kary pieniężnej spowodowałby stan, w którym strony nie ponosiłyby żadnej konsekwencji za dokonane naruszenie prawa, a nałożona kara nie spełniłaby swojej funkcji prewencyjnej. Powyższe byłoby sprzeczne z założeniami ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, i mogłoby skutkować nieprzestrzeganiem w przyszłości obowiązków nałożonych na przedsiębiorców na jej podstawie. Podkreślić należy, iż nawet spełnienie przesłanki w postaci zaistnienia ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego nie oznacza powstania po stronie organu obowiązku udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, a jedynie stwarza możliwość jej udzielenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy podatnik ma wydatki wyższe od deklarowanych dochodów. Wynika to m.in. z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. akt II FSK 241/19).

W związku z powyższym, na podstawie zebranego materiału dowodowego, organ stwierdza, iż strony nie udowodniły okoliczności, iż nastąpił ważny interes podatnika lub interes publiczny w sprawie udzielenia im ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Mimo, iż przedsiębiorcy spełnili wymóg przewidziany w art. 15zzzh ustawy o COVID-19, dotyczący spadku obrotów gospodarczych o co najmniej 25% w dowolnym miesiącu przypadającym po dniu 31 stycznia 2020 r. w porównaniu do miesiąca poprzedniego lub analogicznego miesiąca roku poprzedniego to nie wykazali, iż nie są w stanie uregulować należności związanych z wymierzoną karą administracyjną.

Mając powyższe na uwadze Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że brak jest podstaw do udzielenia stronom ulgi w wykonaniu kary administracyjnej nałożonej na strony przez organ decyzją z dnia 19.11.2021 r., sygn. PO.281.ZSE.26.2021.DB utrzymaną w mocy przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją DIH-3.707.113.2021.AWS, DIH-III/35/2022 z dnia 03.03.2022 r.; zarówno w zakresie jej umorzenia.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), art. 127 § 1 i § 2 oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. p. Katarzyna Wojciechowska-Krupa, [REDACTED] Radom,
2. p. Radosław Krupa, [REDACTED] Radom,
3. aa.

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	317842.786749.848447
Nazwa dokumentu	Decyzja DR.8361.120.2021 OP .pdf
Tytuł dokumentu	Decyzja DR.8361.120.2021 OP
Sygnatura dokumentu	DR.8361.120.2021
Data dokumentu	2022-06-06
Skrót dokumentu	816120EC86BB97E6301EE4B266FEFFEBF7873C14
Wersja dokumentu	1.14
Data podpisu	2022-06-06 14:23:58
Podpisane przez	Agnieszka Świętosława Cieślik Zastępca Wojewódzkiego Inspektora
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.104.37.37.39439

Data wydruku: 2022-06-06

Autor wydruku: Aksamitowska Beata (Specjalista)